

Is jagen als het snoeien van een appelboom?

In het kader van kennisverspreiding werd er door het Lectoraat Welzijn van Dieren van Hogeschool Van Hall Larenstein op 27 mei 2009 het Studium Generale 'Wel eens écht nagedacht over de jacht?' georganiseerd. Onder leiding van dagvoorzitter mevrouw Inge Koenis gingen de sprekers na hun betoog met elkaar en de zaal in discussie.

"Jagen kun je vergelijken met het snoeien van een appelboom, om de boom gezond te houden moet hij ieder jaar gesnoeid worden. Zo werkt het ook bij het houden van een 'gezond' ecosysteem, waarbij jacht de taak van 'het snoeien' vervult." Met dit praktische voorbeeld begon de heer Wiebe Zijlstra, voorzitter Gewest Friesland, Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging (KNJV) als één van de vier sprekers zijn betoog. Tijdens zijn betoog gaf hij de deelnemers meer inzicht in de positie van de KNJV, wetgeving, beleid en handhaving van de jacht.

De heer Siebren Siebenga, bioloog van de KNJV gaf met concrete cijfers en grafieken inzicht in de invloed van de jacht op het ecosysteem. Hij schetste ook het beeld van de te verwachten gevolgen als de jacht niet uitgevoerd wordt.

Dat niet zomaar iedereen mag gaan jagen bleek wel uit het verhaal van de heer Rob Borst, senior adviseur, Innovatie en Praktijk Centrum (IPC) Groene Ruimte. Elke jager krijgt een grondige opleiding en moet aan diverse eisen, zoals: jachtdiploma, jachtakte en toestemming grondgebruiker, voldoen eer hij het vizier op een konijn mag richten. Daarnaast onderstreepte hij het belang voor Wildlife Managers om kennis te hebben van de jacht en de bijbehorende methoden.

Maar, bezint eer ge begint, want waarom jagen we eigenlijk als mens? Omdat we het leuk vinden of omdat het noodzakelijk is? En, 'wij vinden', bestaat dat wel, want elk mens heeft zijn eigen opvattingen en ideeën en kijkt door zijn eigen bril. Deze heldere ethische vragen stelde de heer Vincent Pompe, docent ethiek aan Hogeschool Van Hall Larenstein, aan de orde tijdens zijn prikkelende betoog. De hamvraag is dus: 'Is beheerjacht zonder plezierjacht mogelijk?'.

Na deze heldere voordrachten was het de beurt aan de zaal om de sprekers aan de tand te voelen aan de hand van diverse stellingen. 'Eens een goede jager, altijd een goede jager!' Een duidelijk 'nee' was hierop het antwoord, men zou regelmatig herhalingscursussen en examens moeten volgen. Daarnaast vroeg men zich af of beheerjacht noodzakelijk is voor het behoud van natuur, wat zijn eigenlijk de alternatieven voor jacht? Er kwam geen helder antwoord op de hamvraag of beheerjacht zonder plezierjacht mogelijk en nodig is. De slotvraag uit het publiek die het meeste stof deed opwaaien was: 'Hoe voelt het om oog in oog te staan met het dier en deze daadwerkelijk dood te schieten?'. Deze vraag is niet zo gemakkelijk te beantwoorden. Eén ding is zeker: een jager zonder gevoel is geen goede jager.